సింగిల్ పేజి కథ

తిక్కరాజు

డా॥ ఎం.హరికిషన్

ఒకప్పుడు మన దేశంలో 'గుండురాజ్యం' అని ఒక రాజ్యముండేది. దాన్ని పాలించే రాజు పెద్ద తిక్కలోడు. తాను ఏమి చెప్తే అందరూ అదే చేయాలని అనేటోడు. కాదన్నా, ఎదిరించినా వాళ్ళని పట్టుకోనొచ్చి కాళ్ళో, చేతులో తీయించేటోడు. దాంతో జనాలంతా భయపడి ఎన్ని బాధలనుభవిస్తా వున్నా నోరు తెరవక గమ్మునుండేటోళ్లు.

ఆ రాజుకు అందమైన జుట్టుండేది. ఆ జుట్టంటే రాజుకు చానా చానా ఇష్టం. ఒకసారి తనకు తప్ప ఎవరికీ జుట్టు వుండగూడదు అనుకున్నాడు. వెంటనే సైనికులను పిలిపించి 'రాజ్యంలో అందరూ గుండుకొట్టించుకోవాలనీ, ఎవరయినా జుట్టుతో కనబడితే అక్కడిక్కడే గుండు చేయించడంతో పాటు వంద కొరడా దెబ్బలు గూడా తప్పవని వూరంతా దండోరా వేయించాడు. అంతే జనాలంతా భయపడి పోయి ఆడోళ్ళు, మొగోళ్ళు, ముసిలోళ్ళు, పిల్లోళ్ళు అనే తేడా లేకుండా అందరూ నున్నగా గుండు కొట్టించేసుకున్నారు. అందువల్లనే ఆ రాజ్యానికి ఆ పేరు వచ్చింది.

ఒకసారి రాజుకి వేటకి పోవాలనిపించింది. వెంటనే మంత్రిని పిలిచి "నీవు రాజ్యాన్ని చూసుకుంటా వుండు. నేను అడవిలోకి పోయి జంతువులను వేటాడొస్తా" అన్నాడు. మంత్రి 'సరే' అన్నాడు. రాజు వెయ్యిమంది సైనికులను వెంటేసుకొని వేటకు వెళ్ళినాడు. వాళ్ళు పోయినది అట్లాంటిట్లాంటి అల్లాటప్పా అడవి కాదు. చానా పెద్దది. ఎక్కడ చూసినా పులులూ, సింహాలూ, ఎలుగబంట్లూ, ఏనుగులూ. వాటిని చూసి రాజు భయంతో వణికిపోయినాడు.

"ఓరినాయనోయ్... మరీ ఇంత పెద్ద జంతువులా.. దాండ్లను నేను పట్టుకోవడం సంగతేమోగానీ, వాటికి నేను దొరక్కుంటే చాలు" అనుకోని "రేయ్... ఇంత పెద్ద పెద్ద జంతువులు వద్దుగానీ... ఏవయినా చిన్న చిన్న జంతువులుంటే చూడండి. వేటాడుదాం" అన్నాడు.

సైనికులు 'సరే' అని వెదుకుతావుంటే వాళ్ళకి ఒకచోట ఒక చిన్న ఎలుక కనబడింది. వెంటనే వాళ్ళు గట్టిగా "రాజా...రాజా... భయంకరమైన ఎలుకమృగం పారిపోతా వుంది. రండి. వేటాడుదాం" అని అరిచినారు. వెంటనే రాజు ఒక పెద్ద కత్తి తీసుకోని, సైనికులతో దానివెంట పన్నాడు. ఆ అరుపులకి, కేకలకి భయపడిన ఎలుక వురకసాగింది. అలా వురుకుతూ అది ఒక పెద్ద కొండ కింద వున్న ఒక చిన్న కన్నంలోనికి దూరింది. రాజు ఆయాస పడుతా సైనికులతో అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

"రాజా... మీ దెబ్బకి భయపడి ఆ ఎలుక మృగం పారిపోయి ఆ కన్నంలో దాక్కుంది"

"ఎక్కడికి పోతాదో నేనూ చూస్తా... ఈ రోజు అదో నేనో తేలిపోవాలి" అంటూ రాజు మీసం దువ్వి కత్తి పట్టుకోని ఆ కలుగు పక్కనే కూచున్నాడు. రాజుతో పాటు సైనికులందరూ కత్తులూ, బళ్ళాలూ పట్టుకొని కాపలా కాయసాగినారు. ఒక రోజంతా గడిచిందిగానీ ఎలుక మాత్రం భయంతో బైటకు రాలేదు. దాంతో రాజుకి ఇంకా పట్టుదల పెరిగిపోయింది. వెంటనే రాజ్యం నుండి మరో వెయ్యి మంది సైనికులను పిలిపించినాడు. పెద్దపెద్ద వలలు తెప్పించి ఎలుక ఎటూ పారిపోకుండా కొండ చుట్టూ కట్టించినాడు. సైనికులను వల బైట అడుక్కొకని చొప్పున కత్తులతో కాపలా పెట్టించినాడు. కూలీలను పిలిపించి కొండను తవ్వమన్నాడు. వాళ్ళు ఏడు పగళ్ళు, ఏడు రాత్రిళ్ళు కష్టపడి తవ్వేసరికి ఎలుక బైటపడింది. అది పారిపోతుంటే సైనికులు వలలేసి దాన్ని పట్టుకున్నారు.

వెంటనే రాజు దాని నాలుగు కాళ్ళు కట్టేసి, అందరికీ కనబడేలా ఒక ఎత్తయిన స్తంభం మీద పెట్టి, మేళతాళాలతో, రాజ్యమంతా తిరగసాగినాడు. అది చూసి జనాలకు ఒకవైపు నవ్వ వస్తావున్నా... ఏమంటే ఏమవుతుందో అనే భయంతో "జై మహారాజా...జైజై మహారాజా" అంటూ వీధులకు రెండు వైపులా నిలబడి అరవసాగినారు. వాటికి ఎలుక బాగా బెదిరిపోయింది. ఎలా గయినా తప్పించుకోవాలని కాళ్ళకు కట్టిన తాళ్ళను కొంచం కొంచం కొరకసాగింది. అలా కొరుకుతా వుంటే అవి కొంచం కొంచం తెగుతా తెగుతా ఆఖరికి అన్నీ వూడిపోయినాయి. అంతే... అది ఒక్కుదుటున పైనుండి కిందకు దూకి జనాల కాళ్ళమధ్య దూరి వురకసాగింది. అది రాజు, సైనికులు మళ్ళా దానివెంట పన్నారు. అది ఒక గుడిసెలోకి దూరింది. ఎంత వెదికినా దొరకలేదు.

దాంతో రాజుకు చాలా కోపమొచ్చింది. వెంటనే ఒక కాగడాతీసుకొని గుడిసెకు అంటించినాడు. ఆ గుడిసె చుట్టూ చానా గుడిసెలున్నాయి. దాంతో మంటలు మిగతా గుడిసెలకు గూడాపాకినాయి. అప్పుడే పెద్ద ఎత్తున గాలి వీచడంతో మంటలు ఇంకా పెద్దగయి చుట్టూ వున్న ఇళ్ళకు, మిద్దెలకు గూడా పాకినాయి. అలా కొద్ది గంటల్లోనే రాజ్యం మొత్తం అంటుకొంది. జనాలంతా బావుల్లోంచి నీళ్ళు తెచ్చి పోస్తావున్నారు గానీ మంటలు కొంచంగూడా ఆరడం లేదు. దాంతో.. రాజు సైనికులను పిలిచి "రేయ్.. వూరినానుకొని పెద్ద చెరువుంది గదా పోండి. పోయి దాని కట్ట తెగ్గొట్టండి. నీళ్ళన్నీ వూర్లో కొచ్చి అంతాఆరిపోతుంది"అని పంపించినాడు. కానీ ఆ చెరువు మామూలు చెరువు కాదు. దాన్నిండా మొసళ్ళు, విషపు పాములు వున్నాయి. జనాలు పొరపాటున గూడా ఆ చెరువు వంక పోరు. అటువంటిది సైనికులు పోయి కట్ట తెగ్గొట్టగానే నీళ్ళు... దాంతోపాటు మొసల్లు, పాములు వూర్లోకి వచ్చేసినాయి. ప్రజలకు ఏం చేయాల్నో అర్థం కాలేదు. ఒకపక్క మంటలు, మరోపక్క మొసళ్లు, దిక్కుతోచక అల్లాడసాగారు. చాలామంది చనిపోయినారు. చాలావరకు ఇళ్ళన్నీ కాలిపోయినాయి. రాజు చేసే తిక్క పనులన్నీ చూసీ చూసీ ఆ వూరి మంగలాయనకు చాలా కోపమొచ్చింది. అందరికీ గుండ్లే కావడంతో పెద్దగా పనీ దొరకడం లేదు. డబ్బులూ రావడం లేదు. దాంతోపాటు చెరువునీళ్ళ దెబ్బకి వున్న కొట్టం కాస్తా కొట్టుకపోయింది. దాంతో వేరే దారి లేక ఆ వూరొదిలి వేరే చోటికి పోవాలని అనుకున్నాడు. పోయేముందు ఎలాగయినా ఆ తిక్కరాజు కు తగిన శాస్తి చేయాలని అనుకున్నాడు.

ఆ రోజు అర్ధరాత్రి అందరూ పండుకున్నాక మంగలి కత్తి తీసుకొని రాజభవనంలోకి చప్పుడు కాకుండా పిల్లిలెక్క దూరినాడు. ఒకొక్క గదే దాటుకుంటా... ఆఖరికి రాజుండే గదికి చేరుకున్నాడు. రాజు మంచమ్మీద పడి హాయిగా గురకలు కొడ్తా వున్నాడు. మంగలాయన మట్టసంగా చప్పుడు కాకుండా రాజుకాడికి పోయి కత్తి తీసి నిద్ర చెడకుండా నున్నగా గుండు గీసి, మీసాలు కూడా తీసేసి అక్కన్నించి వచ్చిందారిన వచ్చినట్టు వెళ్ళిపోయినాడు. పొద్దున్నే తిక్కరాజు లేచి వేపపుల్లతో పళ్ళు తోముకుంటా అద్దంలో చూసుకున్నాడు. అందులో నున్నని గుండుతో జుట్టు, మీసాలు లేకుండా కనబడింది. వెంటనే రాజు అదిరిపడి, "ఆరెరే... ఎవడో రాత్రికిరాత్రి నా తలతీసేసి వేరేవాళ్ళ తల పెట్టినట్టున్నాడు" అనుకున్నాడు. వెంటనే మంత్రిని పిలిపించి 'నా తల ఎవడో ఎత్తుకుపోయినాడు. వెంటనే సైనికులను దేశమంతా మూలమూలకు పంపించి వెదికించండి. వారం లోగా నాతల నాకు తిరిగి తేకపోతే మీ అందరి తలలు తీయించేస్తాను" అని బెదిరించినాడు.

మంత్రికి ఏం చేయాలో అర్థం కాలేదు. ఈ తిక్కలోడు ఒక్కమాట అన్నాడంటే ఖచ్చితంగా చేసి తీర్తాడు. ఎలాగయినా సరే ఈ రాజ్యానికి వీని పీడ తొలగించాలి అనుకున్నాడు. దాంతో బొమ్మలు చేసే వాని దగ్గరికి పోయి అచ్చం రాజు మాదిరే వుండేటట్లు ఒక బొమ్మతల చేయించి రాజు దగ్గరికి తీసుకొని వచ్చినాడు.

రాజు అది చూసి సంతోషించి "వెంటనే ఈ గుండు తల తీసేసి నా తల నాకు పెట్టండి" అంటూ కత్తి తీసుకొని తన తల తానే నరుక్కొని చచ్చిపోయినాడు. ఆ తిక్కరాజు పీడ తొలగిపోయినందుకు ఆ వూరి జనాలంతా సంతోషించి సంబరాలు చేసుకున్నారు. •